

### 2.1 Successiv ikrafttrædelse af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier

Kystloven trådte i kraft den 1. august 1994, dog skulle de udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier først træde i kraft, når den med loven midlertidigt nedsatte strandbeskyttelseskommisionen havde gennemgået alle kyststrækninger amt for amt, og afgivet sin indstilling til miljø- og energiministeren.

Efter de gældende regler træffer ministeren først afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb, når kommissionen har gennemgået samtlige kyststrækninger i Danmark og derefter ud fra generelle, ensartede kriterier har afgivet en samlet landsdækkende indstilling til ministeren om liniernes forløb.

Baggrunden for disse bestemmelser har været et ønske om, at ændringen af den hidtidige klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie skulle træde i kraft samtidig for hele landet. Da Strandbeskyttelseskommisionens arbejde antoges at ville vare ca. 3 år, ville det derved undgås, at der i nogle år efter lovens ikrafttrædelse skulle opstå en forskellig retstilstand for de kystnære ejendomme alt afhængig af deres geografiske beliggenhed.

For i videst muligt omfang at undgå, at der sker indgreb i natur- og landskabsværdierne i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier træder i kraft, er det i lovens bemærkninger forudsat, at amtsrådene og kommunerne i deres administration efter planloven tager højde herfor ved at udvise særlig tilbageholdenhed med planlægning og tilladelser efter planloven, der er i strid med formålet med beskyttelsesliniebestemmelserne. Skov- og Naturstyrelsen har søgt at følge dette op gennem sin beføjelse i i planloven til at gøre indsigelse imod forslag til regionplaner og lokalplaner, der er i strid med formålet med loven.

Den udskudte ikrafttræden af de udvidede beskyttelseslinier medfører, at de berørte lodsejere, der efter lovens § 15b, stk. 2, har en indsigelsesfrist på 4 uger fra offentliggørelsen af Kommissionens forslag for et amt, må afvente en afklaring af retstilstanden for deres ejendom i indtil flere år, indtil ministeren træffer endelig beslutning om liniernes forløb for hele landet. Dette forhold kan vanskeliggøre normale økonomiske dispositioner. Såvel lodsejere som myndigheder har peget på det u hensigtsmæssige i dette forhold.

Der er endvidere det problem for de kommunale myndigheder, at administrationsgrundlaget, dvs. om en ejendom er omfattet af beskyttelseslinier eller ej, er uklart i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier er trådt i kraft. Det kan således være vanskeligt at vurdere, om et område ud fra de generelle kriterier, som Strandbeskyttelseskommisionen arbejder efter, vil

blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, ligesom der kan være tvivl om, hvorvidt en ønsket aktivitet vil være i strid med lovens formål.

På den baggrund foreslås det med lovforslaget at fjerne denne usikkerhed og at skabe et klarere administrationsgrundlag ved at sætte de udvidede beskyttelseslinier i kraft successivt, således at ministeren på grundlag af Strandbeskyttelseskommisionens indstilling træffer beslutning herom amt for amt.

Behovet for en successiv ikrafttræden er blevet yderligere accentueret af, at Strandbeskyttelseskommisionen ikke forventer at kunne færdiggøre sit arbejde inden for den forudsatte periode på 3 år fra lovens ikrafttræden. Dette skyldes, dels at kommissionen blev nedsat senere end forudsat, dels at den procedure, som er nødvendig for at kunne afgive indstilling om fastlæggelse af de udvidede linier, har vist sig at være betydeligt mere tidskrævende end forventet. Strandbeskyttelseskommisionens arbejde kan således først forventes færdiggjort i år 2001.

Ministeren har med hjemmel i § 15, stk. 5, i den gældende naturbeskyttelseslov fastsat de nærmere retningslinier for fastlæggelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelsesliniernes forløb, jfr. bekendtgørelse nr. 800 af 5. oktober 1995. På baggrund heraf har Strandbeskyttelseskommisionen efter sin nedsættelse i oktober 1995 indledningsvis besigtiget og gennemgået en række af landets kyststrækninger med henblik på at fastlægge principielle retningslinier for typiske problemer. Disse retningslinier, som er udsendt til samtlige amter og kystkommuner, skal danne grundlag for det udkast til liniernes forløb, som skal fremlægges offentligt og udsendes til berørte lodsejere.

For fortsat at sikre, at de udvidede beskyttelseslinier fastlægges efter de samme generelle kriterier for hele landet forudsættes det, at kommissionen, når den har afsluttet sin gennemgang af samtlige amter og afgivet indstilling til ministeren om fastlæggelsen af linierne for alle amter, afgiver en samlet redegørelse til ministeren. Kommissionen skal i denne redegørelse beskrive, om der på baggrund af erfaringerne fra arbejdet med at fastlægge de udvidede linier er behov for i ganske enkelte tilfælde at justere de allerede fastlagte beskyttelseslinier, således at enkelte områder efterfølgende kan undtages fra beskyttelsen. Dette kan herefter ske ved, at ministeren træffer beslutning herom i medfør af naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, der indeholder hjemmel for ministeren til at ophæve eller reducere strandbeskyttelseslinien på et areal.

For at lette administrationen yderligere i amter og kommuner vil Skov- og Naturstyrelsen udsende en